

Barbara Wilk, Pod S

Pod słońce Pod słońce cię widzę
wcale nie inaczej
spod zmrużonych powiek
przyglądam się tobie
i nic ci nie zdradzą me oczy
przed słońcem w obronie
jak we śnie stulone
bo patrzeć nie łatwo
tak w świetle pod światło
Pod słońce cię widzę
dokładnie tak samo
choć razi, że w słońcu
masz mnie jak na dłoni
i wierzyć śmiem, chociaż
śmiem dosyć nieśmiało
gdy słońce tak płonie
że płonie nie po nic
Pod słońce cię widzę
Czemu obrót ziemi
tak na mnie wciąż czyha
jakby mógł coś zmienić
Za tobą w tle zaułek nieba
Niewiele w prezencie
świat może dać więcej
choć patrzeć nie łatwo
tak w świetle pod światło
Pod słońce cię widzę
dokładnie tak samo
choć razi, że w słońcu
masz mnie jak na dłoni
i wierzyć śmiem, chociaż
śmiem dosyć nieśmiało
gdy słońce tak płonie
że płonie nie po nic
Pod słońce cię widzę
I nic się nie zmienia
Pod słońce cię widzę
- nawet gdy cię nie ma
Pod słońce cię widzę
dokładnie tak samo
choć razi, że w słońcu
masz mnie jak na dłoni
i wierzyć śmiem, chociaż
śmiem dosyć nieśmiało
gdy słońce tak płonie
że płonie nie po nic